

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਡੀ.ਫਲਸ਼ੋ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੂਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 108 ਆਫ 1956।

ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਕਰਜ਼ਾਈ ਐਕਟ (1934 ਦਾ VII)— ਦਾ ਉਦੇਸ਼—ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ—ਧਾਰਾ 30—ਦਾ ਲਾਭ—ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਰਿਬਲਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1934, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਦਖੋਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਢਾਲ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਇਨਡੇਡਨੈਸ ਐਕਟ, 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7(1) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਮਦੂਪਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ; ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ

ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.ਏ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ। 5 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ 1952 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 642, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਮਿਤੀ 28 ਮਈ, 1952, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੇਦੀ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਲਵਲ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਤੀ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 (ਮੁਦਈ ਨੂੰ 270 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣ) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪੀ ਸੀ ਪੰਡਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.,-ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਇਨਡੇਡਨੈਸ ਐਕਟ 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

28 ਮਈ, 1897 ਨੂੰ; ਇੱਕ ਲਾਇ ਸਿੰਘ; ਇੱਕ ਕਿੱਤਾਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, 400 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 20 ਦਸੰਬਰ, 1927 ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੇ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ 135 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ। ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਨੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਮੌਰਟਗੇਜਡ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 1938. ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 400 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੂਲ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 135 ਰੁਪਏ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਰਗੇਜ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 270 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਗੁੜਗਾਓਂ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ। ਬੰਧਕ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਡਿਬਟੇਡਨੈਸ ਐਕਟ 1934 ਦੀ ਧਾਰਾ 30, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"30. ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ,

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੋ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਮਦੂਪਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, "ਕਰਜ਼ੇ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ। 1934 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬਦਿੱਤਾ ਮਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਰਾ ਮਾਈ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ 1934 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੈਰੀਜ਼ ਸੀ.ਜੇ.; ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਕਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ

ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਅਸਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ "ਕਰਜ਼ਦਾਰ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਮਦੂਪਤ ਦੇ ਰਾਜ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਲਈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਰਿਲੀਫ ਆਫ ਕਰਜ਼ਾਈ ਐਕਟ, 1934, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਜੁਰਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਅਕਸਰ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਐਡਵਾਂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨੀਤੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਰਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਨਿਆਂਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਆਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਢਾਲ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੁਲੀ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਕਰਜ਼ੇ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਸੀ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ-ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਹੋਵੇ, 'ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 7, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਇਸ

ਤੱਥ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 7(1) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਦਮਦਮਪੱਟ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ। ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ; ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।